

Foto: Patrik Lundin

Foto: Michael Lövtrup

Foto: Patrik Lundin

Gemensamt seminarium där Ulf Magnusson (högra bilden), professor i husdjurens reproduktion vid SLU, berättade om lärdomarna från utbrottet av fågelinfluensa. Mittenbilden: Björn Österberg, Emma Lövenhamn och Linnea Jonsson diskuterar.

Artöverskridande seminarier i Uppsala

När det blir allt vanligare att infektioner hoppar över artgränserna måste vetenskapen och medicinen följa med. Den tanken ligger bakom ett unikt samarbete i Uppsala, där man introducerar gemensamma seminarier för läkar- och veterinärstudenter.

I ett grupprum på Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, i Uppsala sitter en handfull veterinärstudenter och lika många läkarstudenter och diskuterar ett scenario där en orolig förälder kommer med en liten dotter som råkat äta rävbajs. Man försöker komma på hur man kan avgöra om flickan kan ha fått i sig dvärgbandmask, som nyligen konstaterats hos rävar i Sverige.

– Vad gör vi om vi vet att hon är smittad? undrar plötsligt Björn Österberg, läkarstudent vid Uppsala universitet.

– Ja, avmaskningsmedel tar väl bara adulta maskar, och det är äggen man får i sig, konstaterar Malin Guldband, veterinärstuderande vid SLU.

I andra grupper diskuterar studenterna hur man ska hantera ett utbrott av mjältbrand respektive ett stuteri som drabbats av salmonella. Ett syfte med det gemensamma seminariet är att studenterna ska inse att de talar samma språk, trots att de har olika patienter. Och det är uppenbart att så är fallet – samtalet löper obehindrat och för en utomstående är det svårt

att avgöra vilka av studenterna som läser vad.

Att mikroorganismerna lika lite som den internationella brottsligheten bryr sig om några gränser, och att man därför måste samarbeta över desamma – i detta fall de professionella gränserna – är en insikt som vuxit sig allt starkare, inte minst efter utbrotten av fågel- och svininfluensa på 2000-talet.

– Vi har en mer explosiv situation i dag, när vi måste skaffa mat till allt fler och lever allt tätare, vilket underlättar spridningen av mikroorganismer från djur till människa. Det är viktigt att läkare och veterinärer redan under utbildningen lär sig tala med varandra om de gemensamma problemen, säger Björn Olsen, professor i infektionssjukdomar vid Uppsala universitet och en av initiativtagarna till samarbetet.

Ulf Emanuelson, professor i veterinärmedicinsk epidemiologi vid SLU, menar att behoven av samarbete finns inom både forskningen och vården.

– Inom forskningen, där det handlar om personliga kontakter, sker ganska mycket samarbete. Inom sjukvården, däremot, samarbetar vi inte så mycket som vi borde göra.

Studenterna som diskuterar dvärgbandmask-scenariot enas om att magpumpning kan vara ett alternativ om det

bara gått kort tid. Annars finns det inte mycket behandling att erbjuda.

– Det man kan göra är att upplysa om att risken för att bli sjuk är väldigt liten, säger veterinärstudenten Linnea Jonsson, medan kurskamra-

ten Emma Lövenhamn konstaterar att det behövs mer kunskap.

– Man måste forska mer på vad som är den största smittkällan, så att man kan jobba mot den.

Michael Lövtrup